Ч. 144 (14.042). Львів, понеділок 3. червня 1935. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

†

Д-р Андрій Чайковський,

адвокат, відомий український письменник і діяч, помер по довгій недузі у Коломиї в неділю 2. ц. м. в 9. год. рано. Похорони відбудуться у вівторок 4. ц. м.

І знову велика втрата. Нестало в живих Андрія Чайковського, визначного українського діяча й письменника, автора повістей з галицько-українського життя (головно з життя т. зв. ходачкової шляхти): „Олюська", „В чужім гнізді", „Своїми силами", „З ласки родини" та повістей історичних: „За сестрою", „Козацька помста", „Сагайдачний", „Корнієнко" й багатьох інших, з яких розчитувались у нас залюбки всі: від молодого покоління почавши на широких народніх масах скінчивши.

Андрій Чайковський уродився 1857 року. Вже як студент працював у народовецьких установах та в студентському товаристві „Дружній Лихвар". Співпрацював теж при народинах „Діла", якому зберіг вірність до кінця свого життя. В „Ділі" помістив теж більшість своїх повістей з народнього життя та силу оповідань, гуморесок і принагідних статтей на всякі актуальні справи нашого життя.

Відбувши військову службу та воєнну кампанію в Боснії (1878. р.), про яку лишив дуже цікаві спомини, покінчив опісля у Львові правничі студії та отворив адвокатську канцелярію в Бережанах. З Бережанами теж звязав у великій мірі долю свого життя. Там оснував філію Т-ва „Просвіта", співацьке товариство „Бережанський Боян", касу „Надія", Повітову Січ (був довгі роки повітовим кошовим), Т-во „Відродження" і т. д. Був теж повітовим організатором і головою Повітового Комітету Нац.-Демократичної Партії. Працював в Рідній Школі і в інших українських повітових установах, стараючись піднести бережанський повіт можливо на найвищий рівень, що йому в значній мірі і вдалося. За його працю й заслуги на культурно-освітньому полі вибрало його Т-во „Просвіта" у Львові своїм почесним членом. До того в його гостинному домі збиралися завжди гуртки української студ. молоді, користаючи не тільки з його порад і вказівок, але й із великої, добірної бібліотеки.

Короткий час А. Чайковський вів адвокатську канцелярію у Рогатині і Сокольому, щоб потім знову вернутись до Бережан. А в 1914. р. перенісся до Самбора, де перебув тяжкі часи світової і визвольної війни. За української влади був повітовим комісарем у Самборі й видавав там повітовий український прес. орган. Про ті часи видав у „Червоній Калині" цінні спомини під наг. „Чорні рядки".

В травні 1919. р. перенісся вже на постійне життя до Коломиї, де вів адвокатську канцелярію, не перериваючи аж до останніх днів своєї улюбленої літературної праці. Ювилей тої праці святкувало перед кількома роками українське громадянство у Львові та в Коломиї.

Земля пером заслуженому Письменникові і Діячеві!

Одноголосно ухвалили виборчу реформу.

Прем. Славек про виборчу ординацію.

На суботнішньовму засіданні Клюбу ББ ухвалили одноголосно проекти виборчої ординації до сойму та сенату, а також проект закону про вибір президента держави. В засіданні взяло участь понад 300 послів і сенаторів. Пос. Санойца (бурмістр Коломиї) сказав, що хоч у ньому все бунтується проти такої виборчої ординації, то він таки є думки, що в теперішню хвилину не пора на дискусію та поправки, тому радить якнайскорше приняти проект. Пос. Братва запримітив, що при виборах переможе цей, хто матиме більше грошей та хто буде найголосніше кричати. Пос. Поляковський питався, яка тепер доля жде ББ. Прем. Славек сказав, що на його думку треба би радше вибирати того, хто менше кричить, а коли будьби дс діла з евент. натиском адміністрації, то треба повести боротьбу проти адміністраційних лизунів, щоби суспільність могла без натиску висловити свою волю. ББ, що сповнив своє завдання, буде й далі істнувати, та перейде деяку еволюцію.

Після того відбулося одно голосування „за", друге „проти". Проти не заявився ніодин голос.

Опісля на засіданні президії Клюбу ББ. ствердили, що розглядатимуть усі поправки, зголошені послами та сенаторами ББ. як і технічні поправки послів із опозиційних груп.

Основні поправки, приняті конституційною групою та одобрені прем. Славеком, є такі: 1) Збільшення скількости посольських мандатів до 208. 2) Згодилися на це, щоби група 500 громадян могла делегувати одного представника. 3) Наслідком того, що виборче право до сенату признано особам, які мають покінчену середнешкільну освіту, збільшиться значно скількість сенатських виборців. 4) Жіночі організації могтимуть делегувати свої представниці до виборчих колегій. 5) Кандидат на посла мусить здобути принайменше 10.000 голосів, щоб одержав мандат, а не як передтим проектували 15.000 голосів

Нова виборча ординація.

СОЙМ.

Згідно з ухваленим проектом ББ сойм буде складатися з 208 послів. Чинне виб. право до сойму має кожний громадянин без ріжниці полу, який перед днем розписання виборів скінчив 24-ий рік життя. Вибрати послом можуть кожного громадянина, який перед розписанням виборів скінчив 30 літ.

Вся держава ділиться на 104 виб. округи. На кожну округу припадає два мандати. В кожній окрузі листу кандидатів на послів устійнять збори округи, яких предсідником буде окр. виб. комісар. Окружні збори мають такий склад:

I) Делегати територіяльного самоврядування, вибрані пов. радою по одному делегатові на 20.000 населення даного повіту. Громадські ради вибирають двох делегатів на громаду, що має понад 4.000 мешканців, а по одному делегатові на 4.000 мешканців міста, виділені з пов. самоврядного союзу, а на 6.000 мешканців інших міст.

II) Делегати господарського самоврядування за професійних організацій, вибрані пром.-торговельними палатами, ремісничими палатами та хліборобськими палатами. Крім того в округах, що мають понад 65.000 міського населення, до окр. зборів увіходять делегати лікарської палати (по 3 на округу), по двох делегатів адвокатської палати на округу та по одному делегатові нотаріяльної палати. Крім того делегати Польського Союзу Технічних Товариств (по 3 на округу), делегатки жіночої організації (по 5 делегаток на округу). Крім того до виб. зборів увіходять делегати, зголошені по одному бодай пятьсотьма виборцями, які живуть у виб. окрузі. Підписи на зголошення кандидатів мусять бути нотаріяльно потверджені за оплатою по 10 сот. від кожного підпису. В округах, де є акад. школи, до окр. зборів увіходять кандидати акад. шкіл (по 3 кандидатів від багатовиділових шкіл, по одному кандидатові від одновиділової школи).

Право зголошення кандидатів має кожний учасник окр. зборів. Коли на зборах зголосять лише 4 кандидатів, то всіх 4 впишуть на листу. Коли зголосять більше кандидатів, відбудеться голосування, а на листу впишуть тих кандидатів, які здобули бодай 1/4 голосів учасників окр. зборів. Так само устійнюють листу заступників кандидатів. Кандидувати може кандидат лише в однім виб. окрузі. У висліді голосування посол. мандати одержать два кандидати, які здобули найбільше голосів, а не менше як 10.000. Голосують так, що кожний виборець дістає у виб. локалі урядову картку голосування, з видрукованою листою кандидатів, а на ній визначені назвища двох кандидатів, на яких виборець хоче віддати голос.

СЕНАТ.

Проект передбачує 96 сенаторів; 1/3 іменує президент держави, 2/3 воєвідські колегії, що складаються з кандидатів, вибраних громадянами, які мають виборче право до сенату з титулу особистої заслуги, або довіря, яке до них мають громадяни.

Виб. право з титулу особистої заслуги мають громадяни, відзначені ордером Білого Вірла, Віртуті Мілітарі, Хрестом або Медалем Незалежности, Хрестом Хоробрих, Ордером Відродження Польщі, Хрестом Заслуги.

З титулу освіти мають виб. право громадяни, які скінчили середню школу або фахову школу ліцейного типу або старшинську школу, чи підхорунжих і громадяни, які перед введенням нового шк. устрою скінчили одну із вище згаданих сер. шкіл або мають старшинський степень.

З титулу довіря громадян мають виб. право: а) громадяни, що займають становище з вибору в територіяльному самоврядуванні, себто члени воєвідських, повітових, громадських і сільських рад та члени сільських управ, б) громадяни, що займають становище з вибору в госп. самоврядуванні та в управі господарських союзів, звязаних із цим самоврядуванням, в) предсідники управ працівників проф. союзів, г) предсідники клюбів місц. товариств вищої ужиточности, ґ) члени управ вищих організаційних щаблів згаданих вище союзів.

Виборчого права не мають громадяни, що не скінчили 30 літ життя. Сенатором може бути вибраний кожний громадянин, який має виб. право до сойму, що скінчив 40 літ життя перед днем розписання виборів. Кандидувати можна тільки в одному воєвідстві. Кожний повіт ділиться на виб. обводи, що мають 120—150 виборців до сенату. Кожний обвід вибирає одного делегата до воєвідської виб. колегії. Делегатів вибирають на два тижні перед днем виборів до сенату на обв. зборах. Делегати збираються в неділю після дня голосування до сойму.

Виб. колегія укладає лісту кандидатів, потім переводить голосування так, що кожний делегат має право віддати голос на стільки кандидатів, скільки сенаторів вибирає дане воєвідство. Із заг. числа 64 сенаторів, покликаних так, припадає на Варшаву, келецьке та львівське воєвідство по 6 сенаторів, на волинське, краківське й познанське воєвідство по 4, на виленське білостоцьке, тернопільське та шлеське воєвідство по 3, на поморське, новгородське, поліське та станиславівське воєвідство по 2 сенаторів. Після оголошення висліду виборів до сенату до 7 днів 32 сенаторів покличе президент держави.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У кремлівському шпиталі в Москві помер турецький амбасадор СССР Васиф Чинар.

— У двох останніх днях у Ленінграді й околиці впав сніг.

— У неділю скінчився окружний лет німецьких літаків. На темпельгофському летовищі по черзі осіло 139 літаків, що вилетіли були вівторок 28. травня. Переможцем вийшла данціґська ескадра. Лет відбувся без нещасливих випадків.

— Отам [illegible] короля Юрія попровадився.

Ґерінґ на Балкані.

Чеська преса про поїздку пруського премієра.

Прага, травень 1935.

Подорож пруського премієра генерала Ґерінґа на Балкан — до Болгарії та Югославії, викликала багато ріжних коментарів та комбінацій, в яких слідно признаки занепокоєння на французько-совітсько-малоантантськім фронті. Ось як дивиться на поїздку Ґерінґа до Софії берлінський кореспондент „Лідових Новін“. У дописі „Ґерінґ хоче втягнути Болгарію до політичної співпраці з Німеччиною“ він пише дослівно таке: Ґерінґ поїхав до Софії на те, щоби особисто передати королеві Борисові німецькі пропозиції, про які йде розмова вже декілька місяців. Представники німецької закордонної політики в Льондоні, Парижі, Римі, Будапешті, а також у Білгороді та Софії докладають усіх зусиль, щоби з огляду на порушення европейської рівноваги з боку Совітів, ослабити протинімецький фронт. При недавному упадку Георгієвого уряду в Болгарії велику ролю відіграли теж німецькі впливи, які особливо сильні є в болгарських банкових та фінансових кругах. Однобоке зброєння Німеччини поставило Болгарію в дуже тяжке положення. Болгарська армія нарікає на малу фінансову підтримку, головно коли йде про моторизацію армії та про охорону перед летунськими нападами і про розбудову військового летунства. Болгарські уряди не мають грошей на зброєння, бо навіть фінансові претенсії Болгарії в Німеччині не можуть заспокоїти і найскромніших домагань армії. Лише це було головною причиною, чому Болгарія не могла погодитися на німецьку пропозицію і собі приступити до однобокого зброєння. Ґерінґ приїхав тепер особисто до Софії з реальними пропозиціями: Німеччина дасть Болгарії літаки, машини до виробу воєнного матеріялу і тяжких гармат і то все на кредит на протяг десяти років.

На думку згаданого кореспондента ледви чи Ґерінґ мав успіх у Софії, бо в Софії — мовлять — мають вже деякий досвід, на який так скоро не забувається. „І хоча німецького генерала приймали в Софії дуже приязно, то все таки покищо не можна твердити, що його поїздка увінчається рівноцінним успіхом у його воєнно-дипльоматичній місії“.

Ще більше занепокоєння викликує поїздка Ґерінґа до Югославії. У цих самих „Лідових Новінах“ читаємо з цього приводу такі міркування:

„Ми маємо багато доказів на те, як то в останньому часі німецька пропаганда збільшила свої зусилля, щоби поширити німецькі впливи в Югославії. Ці зусилля не вчорашні. Німеччина зараз таки по війні старалася нав'язати добрі взаємини з Югославією. В цьому напрямі працювали не лише зручні дипльомати, на полі культурної пропаганди, але навіть і торговельні агенти, які старалися всіми силами німецької витревалости разом з репараційним довозом обновити і поширити взагалі німецьку торговлю в Югославії. Спершу в цих засобах пропаганди не було ні сліду політичних елементів. Зміна прийшла щойно зі зміною режиму в Німеччині. Гітлерівська Німеччина скріпила свою дотеперішню пропаганду, приваблюючи югославян і на свої політичні гасла, а працю в цьому напрямі облекшували в Німеччині головно напружені відносини між Югославією та Італією.

Як доказ на те, що ця німецька пропаганда не була без успіхів, „Лідове Новіни“ наводять такий цікавий цитат із „Югославянського Льойду“ з 21. травня ц. р.: „Ми з отвертою симпатією ставимося до зусиль нав'язати тісні приятельські взаємовідносини між Німеччиною і Югославією і то не лише на словах, але і на ділі у всіх ділянках співжиття. З особливою симпатією витаємо факт, що ці зусилля запустили своє глибоке коріння не лише в рядах політичних, культурних і господарських представників обох сторін, але і в найширших народніх масах обох держав. Які великі, природні і щирі є ці зусилля до зближення обох народів найкращим доказом є факт, що навіть в історії двох найбільше заприязнених народів не маємо прикладів на те, щоби так скоро можна було побороти ріжні сумніви та антагонізми, як це сталося за останніх шістнацять років між німецьким і югославянським народами“. У цитованих словах „Лідове Новіни“ добачують наглядний доказ на те, що німецька пропаганда має дійсно небуденні успіхи і грозить небезпекою дальшого поширення і закорінення в деяких ґерманофільських колах Югославії. За те „Лідове Новіни“ висловлюють переконання, що офіційна югославянська політика не піддає під впливи цієї пропаганди і що кожний відповідальний югославянський політик ясно освідомлює собі, яке небезпечне ризико брав би на себе, якщо дав би себе піддурити німецьким приманам. „Югославянські політики є за реальні, щоби не бачили ріжниці між певною приязню Франції і Малої Антанти і непевними німецькими обіцянками. Та це — пишуть далі „Л. Н.“ — не дозволяє ще нам замикати очей на небезпеку. Не треба забувати, що все таки німецька пропаганда поширюється, робить своє і таким чином поглиблює трудноші при забезпеці і консолідації відносин на Балкані і в краях дунайського басейну. Ніхто не сміє забувати, що те, що роблять німці своєю пропагандою в Югославії і взагалі на Балкані, це т. зв. дипльоматичне вникання. Це є нинішня метода Німеччини, якої вона вживає всюди там, де не може своєї волі і своїх плянів перевести штурмом. Німецькі методи вміють пристосовуватися до відносин, а ціль лишається та сама, при чому вона є — так як це було і давніше — німецька „Міттельевропа“. Тож і Ґерінґову пошлюбну подорож до Югославії треба — на думку „Лідових Новін“ — належно оцінювати.

М-н.

У львівській електрівні.

Вживаючи сьогодні щоденно електричного світла, ми, міщухи, так дуже звикаємо до нього, що навіть на думку не приходить нам, звідки береться цей електричний струм, що в кожній порі дня і ночі готов до наших послуг: чи то до освітлювання наших кімнат, чи то до огрівання електричних печей та горшків, чи то до порушування електричних моторів у фабриках, варстатах та трамваях. Зацікавлюємося цією справою щойно тоді, коли читаючи або пишучи ввечір при електричній лямпі, несподівано побачимо (на щастя не дуже часто), що електричне світло починає блимати, відтак темнішає щораз більше, щоби за кілька хвилин зовсім погаснути. Ми сидимо ще кілька хвилин у темноті, вижидаючи повороту ясности. Та коли вона не приходить, посилаємо, людським звичаєм, прокльони цілій електрівні, закидуючи їй, здебільша безосновно, бездарність, недбайливість, лихе відношення до відборців електричної енергії тощо. Бо нам, ляїкам, видається, що пустити в рух нову, запасову, величезну машину в електрівні замісць, скажім, ушкодженої, яка своїм ушкодженням викликала тимчасову перерву у доставі електричного струму, так само легко, як задзвонити електричним дзвінком до помешкання знайомого. Таким оптимістам-ляїкам радимо при першій ліпшій нагоді відвідати львівську електрівню і приглянутися зблизька її праці.

Чи тямите погоду минулої неділі? Встаючи рано не можна було передбачити, що буде за чверть години. Навіть заповідь „Державного Метеорольоґічного Інституту“ була на цей день менш категорична, ніж завсіди. На якусь дальшу прогульку за Львів не було в мене з цього приводу найменшої охоти. На щастя, десь коло 10. год. пригадую собі, що ґрупа студентів з математично-природничого виділу львівського університету уладжує саме цієї неділі прогульку до львівської електрівні. Не бачив я її усередині ще ні разу, хоч малим хлопцем вистоював біля неї нераз цілими годинами і зверха обсервував, як порушувані електричним струмом звисні візки-черпаки набирали „самі“ вугілля, транспортували його кількасот метрів дальше та „самі“ висипували це вугілля там, де його було треба. Отже в дорогу!

Зараз за вхідовою брамою електрівні стрічає нас дижурний інжинір і веде нас усіх до великих куп міленького чорного вугілля. Та він не всюди чорний. Є й цілі верстви рудавого коліру. Питаємо інжиніра про причину: каже, що це домішка брунатного вугілля, що його добувають десь біля Жовкви. Це брунатне вугілля теж добре надається до опалювання котлів у електрівні. Бачимо зблизька, як заїзджають звисні візки-черпаки, спускаються вділ, заглиблюються у купи вугільного мілу, наповняються ним, підносяться вгору, їдуть з ним дальше та висипують його до збірників, звідки він дістається просто до печей. Усіми рухами цих візків кермує лиш один чоловік при помочі відповідних електричних моторів.

Цей мілкий уголь дістається відтак до печей. Високі на поверх, а то й більше, вони збудовані з шамотової цегли. Їхня температура вища від 1000 ступнів Цельзія. Крім вугілля (приблизно 10 залізничих вагонів денно) вживають у львівській електрівні до огрівання печей у 50 відсотках земного ґазу, який доходить сюди просто з Дашави під значним тиском. Усі печі збудовані так, що рівночасно можна в них палити вугіллям і ґазом. У цих печах огрівають до високої температури відповідно очищену воду так, що вона замінюється на «перегріту пару з температурою приблизно 500° Цельзія. Ця пара має досить велику розпряжність, бо приблизно 20 атмосфер.

З кітлівні переходимо до другого великого будинку, де приміщені ґенератори електричного струму, себто машини, що витворюють електричний струм. Перед нашими очима ціла історія електрівні: на ліво парова машина, якої вживали давніше до порушування динамомашини. Вона дуже велика розмірами, хоч її потужність, порівнюючи, невелика. Чим дальше на право, тим новіші бачимо машини і то щораз більшої потужности. Тому, що це неділя врешті, віякі промислові підприємства не працюють та запотребування електричного струму мінімальне, в електрівні працює тільки один турбоґенератор. А саме витворена в кітлі пара великої розпряжности дістається маленькими отворами („дишами“) до парової турбіни, себто колеса, що має на своїм обводі малесенькі лопатки. І саме гаряча пара вдаряє об ці лопатки і порушує таким робом цілу турбіну. Вісь турбіни спряжена безпосередньо з тою частиною динамомашини, яка порушується. А саме: у динамомашинах львівської електрівні обертаються електромагнети перед звоями цівок і таким робом індукують у цих цівках перемінний електричний струм з напругою 5 тисяч вольтів.

Отже заки ще цей струм високої напруги діде до львівських споживачів електричної енергії, мусять його перетрансформувати. Звісно, що напруга електричного струму у львівських мешканнях рівна 110 вольтам, а витворений у електрівні електричний струм має напругу аж 5 тисяч вольтів. Трансформація 5 тисяч вольтів на 110 вольтів при помочі відповідних трансформаторів відбувається у відомих трансформаторних будках, що розсипані по цілім місті. Знова ж із цих трансформаторних будок проводять електричний струм підземними каблями до поодиноких домів Львова.

Питаємо дальше, яким струмом порушуються львівські трамваї. Отже електромотори львівських трамваїв працюють постійним електричним струмом з напругою 500 вольтів. Для вжитку трамваїв трансформують високу змінну напругу 5 тисяч вольтів, яку дає нам електрівня, на постійну напругу 500 вольтів у двох місцях Львова: при вул. Вулецькій та Замарстинівській, (біля залізничого шляху). Притім на вул. Вулецькій (давня реміза) маємо до діла з «ростуванням високої змінної напруги на постійну менщу при помочі електромоторів та додаткових динамомашин, а при Замарстинівській вул. при помочі ртутьних простівників.

Відомо, що львівська електрівня постачає електричний струм довколичним селам та містечкам. Плянують теж м. ін. перевести електрифікацію львівських околиць у промірі 50 км. Якжеж доставляють електричний струм зі Львова на провінцію? Якщоб витворювану львівською електрівнею напругу 5 тисяч вольтів передати надземними проводами нпр. до Жовкви, то така передача електричної енергії на віддаль буде дуже неекономічна. Значно менше електричної енергії тратиться тоді, коли напруга струму ще вища. Отже електричний струм, що призначений зі Львова на провінцію, має напругу не 5 тисяч вольтів, а тільки 30 тисяч вольтів. Цю трансформацію з 5 тисяч на 30 тисяч виконують уже в електрівні. Відтак цю напругу 30 тисяч вольтів передають проводами, завішеними у повітрі на стовпах, до підльвівських сіл та містечок, а там уже на місці перетрансформовують ці 30 тисяч вольтів на 220 вольтів, яких уживають відтак до освітлювання, порушування моторів тощо.

З галі машин переходимо до малої салі, де відбувається розділювання електричної напруги. Бачимо там розділні таблиці: для львівських трамваїв, для власних цілей електрівні, для освітлення Львова, для провінції і т. д. На кожній з цих таблиць світиться зелена лямпочка: знак, що все працює якслід. Якщож зелена лямпочка згасне, засвічується червона й тоді доглядаючий службовик негайно знає, де повстала перешкода у доставі струму. У цій салі маємо теж прилади, що самі у даній хвилині записують тиск пари в парових турбінах, кількість витвореної ґенератором вольтів та кількість змін на секунду перемінного струму.

Розуміється, що електричний струм високої напруги, витворюваний у львівській електрівні, треба від часу до часу, як зайде потреба, переривати та знов залучувати. Підчас таких перерв звісь повстає сильний світляний лук між прово-

дами, які перериваємо. Щоби цю небезпеку зменшити, перериваюсь у львівській електрівні електричний струм високої напруги в олію при помочі т. зв. олійних вилучників.

При кінці нашої прогульки ми побачили ще збірники з водою, якої електрівня потребує безупинно. Воду цю достарчають львівській електрівні помпи, приміщені при кінці вул. Дверніцького, біля „Залізної Води“. Вони набирають воду з потока, який дає теж воду „Залізній Воді“, аж нагору до електрівні, що положена значно вище на Персенківці. Цю воду, як ми вже згадували, перед ужиттям ще відповідно очищують у самій електрівні.

Ця мандрівка по львівській електрівні тревала повних 2 години. Виходили ми з неї не змучені нашим провідником: усе ним подане було для нас цікаве. Ідучи назад трамваями, кожний з нас знав уже, кілько вольтів електричної напруги треба, щоби зрушити трамваєві мотори.

Андрій Ластовецький.

—o—

Вживають федеральних допомогових фондів на науку комунізму.

НЮ ЙОРК, 10-го травня. (Вл. кор.) В Злучених Державах позакладано ріжні робітничі школи в часі депресії. Студенти таких шкіл дістають по 8 дол. тижневої допомоги на прожиток. А професори по тих школах вчать учнів: Як викликувати страйки; як перебрати промислові заводи Злучених Держав, головно фабрики муніції в руки комуністів; як завалити уряд Злучених Держав і завести на його місце совітизм. Оттакі інформації подає для вжитку сенатської буджетової комісії у Вашингтоні Джеймс Барнет, голова товариства тих людей, що служать як присяглі федеральні судді на Ґренд Джюрі в полуденнім дистрикті стейту Ню Йорк. Барнет каже, що він знає про це із зізнань ріжних свідків в часі їх служби при федеральній судейській лаві. Таких шкіл більше ніж 20, а таких студентів, що побирають допомогу в часі студій, є яких 20.000. Це просто школи комунізму, удержувані федеральним коштом — каже Барнет.

Закінчення совітських ревеляцій.

НЮ ЙОРК, 15. травня. (Вл. кор.) В осьмій статті Р. Сангера в „Івнінґ Джернал“ розбирає большевицьку противоєнну агітацію в чужих краях з одночасним военним підготованням в Совітах. Противенства такі: „Підготова до війни викликує війну“ кличуть Совіти в капіталістичних державах. А в себе роблять найбільші зусилля для розбудови военного промислу. Населення нехай гине міліонами, але треба спасати большевицьку батьківщину перед „ворогом“. Тепер істнує в Совітах армія з 900.000 людей, але з резервою можна її перемінити на 3000.000. Кажуть, що вона готова боронити Совітів, але її вживають на винищення власного народу в Совітах. Цю армію вислано свого часу проти Польщі, але її врятувала Франція. Червону армію висилається до китайських провінцій для завалення тамошнього уряду.

Протимілітаристична пропаганда Совітів — як сказав один високий військовий урядовець Сангерові — є большевицькою важкою артилерією в чужих краях. Хай капіталістичні держави будують свої танки, кораблі — все те в свій час опиниться в руках большевиків під командою Москви.

Жіноче населення в Совітах є таксамо вишколене у військовому ремеслі, як і мужеське. В кожній фабриці є „червоний кутох“, де в означених годинах учать военного діла. Вчать між ін. як найшвидше витягати багнети з трупів. Міріяди літаків будує уряд. Командантів підводних лодок учать нищити ворожий корабель без огляду на це, скільки червоноармейців згине разом з командантом

—o—

Гітлер відповів Англії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Форін Офіс одержав звіт амбасадора в Берліні Фіпса про виясення, які дістав від німецького м-ства закордонних справ, як відповідь на запит британського уряду, в якому цей уряд просив дати йому виснення в справі промови Гітлера, а саме 1, 6, 8. і 10. точки промови. 1-ша точка торкається відношення Німеччини до Ліги та чи Гітлер має на думці права Німеччини до кольоній. Відповідь Німеччини на цю точку дуже загальна та не зясовує виразно справи кольоній. Справу 6-ої точки (пляни Німеччини щодо справи пактів неаґресії з сусідами) виснено вчасти меморандумом, яке доручено державам, учасникам льокарненського пакту на тему суперечностей, яка є між фр.-большевицьким пактом і Льокарном. Теперішня німецька відповідь ствердкує, що становище Німеччини до багатостороннього пакту неаґресії на сх. Европу мусить залежати від виснень на тему вказаних вище нім. сумнівів. У справі 8. точки Англія домагалася виснень, чи Німеччина не думає обнизити односторонно означеного для себе віськ. котинґенту у висоті 550.000 вояків. Німецька відповідь вияснює, що така скількість вояків це конечне мінімум у відношенні до населення Німеччини та що Німеччина не згодиться на зменшення, хоч нім. уряд готов згодитися на зменшення військового лаштунку, головно з царини офензивних збpоєнь.

—o—

НАДУЖИТТЯ В КОМІСАРІЯТІ ХЛІБОРОБСТВА УКРАЇНИ.

МОСКВА, ПАТ. У нар. комісаріяті хліборобства України викрили великі надужиття при закупні коней. Надужиття доходять до величезних сум, бо доходи учасників доходили до тисячу рублів на одному коні. Притягли до відповідальности 60 вищих службовиків із заступником комісаря хліборобства України Оґієвом.

ТЛІННІ ОСТАНКИ МАТЕРІ МАРШ. ПІЛСУДСЬКОГО У ВИЛЬНІ.

ПУСТИЛКИ, 2. 6. ПАТ. Вчора перевезли тлінні останки матері марш. Пілсудського Марії з Білевичів Пілсудської із Сугінт на Литві до Вильна. Зложать їх в Остробрамському костелі, пізніше в мавзолеї на цвинтарі на Россі.

Рівночасно ексгумували та перевезли до Польщі тлінні останки півторалітньої маршалової сестри та його брата Петра, що померли в 1884 р

НІМЕЦЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ В ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 2. 6. ПАТ. Нині веч. приїхала тут німецька делеґація з амб. Рібентропом. Аг. Райтера зазначує, що англійсько-німецькі розмови матимуть неофіціяльний характер. У понеділок делеґацію прийме мін. Саймон. При цій нагоді прем. Мекдональд стрінеться з Рібентропом. У понеділок буде теж стріча Рібентропа з першим льордом адміралії серомї Ірсом Мослієм. Перша урядова стріча буде вівторок. Розмови матимуть інформаційний характер, а вважають їх вступом до пізніших заг. морських переговорів.

МОСКВА, ПАТ. Большевицька преса й далі виявляє побоювання з причини переговорів над лет. пактом. „Ізвестія“ називають переговори ті „троянським конем“ німецької дипльоматії, яким вона хоче знищити виринаючу систему евр. безпеки. Всі большевицькі часописи виявляють затрівоження в звязку з німецьким меморандумом і вказують на незгідність фр.-большевицького пакту зі зобовязаннями льокарнського трактату.

ХОРВАТСЬКА ОПОЗИЦІЯ БОЙКОТУЄ СКУПШТИНУ.

Надзвичайна сесія нової скупштини (парляменту) зачинається 3. червня. Хорватська опозиція на зборах у Загребі ухвалила не брати участи в працях скупштини. Проєкт цієї резолюції предложать до підпису провідникам сербської та боснійської опозиції. Бойкот скупштини пояснюють умовинами, в яких відбувалися вибори.

НОВИНКИ

— **Мясарні Центросоюзу у Львові**, Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личаківська ч. 50. 2-30

— **Самогубство купця в бруховицькому лісі.** У лісі біля Брухович застрілився лодзький 32-літній купець Іре Ернст, з причини торговельних надужить. Ернста пошукувала варшавська та лодзька поліція. Ернст навязав був тому три роки торговельні звязки з робітнею килимів Марка Шнеберга в Косові біля Коломиї, якого заступство дістав на всю Польщу. Та Ернст обманював фірму Шнеберга цілі три роки й за його килими жив гулящим життям. Заподіяв Шнебергові шкоди на 200.000 зол.

— **Львівська хроніка.** Робітники друкарні Ґедіса закінчили страйк, списавши умову на рік на дотеперішніх умовинах. — Поліція арештувала муляря Й. Воловського та Андр. Баранського, службовця маґістрату, що по-пяному били прохожих на вул. Казимирівській. — На Кайзервальді якийсь наколесник, ідучи ровером зранив ножиком у руку Сол. Фрухта. — Арештували Ст. Боцеховського з вул. св. Михайла 7, що в трамваю вкрав якомусь пасажирові золотий годинник, а Вільг. Фербера в хаті Гавр. Райзнера при вул. Казимирівській 13, заки ще зміг винести щонебудь із хати.

— **Окрадали літників.** Перед львівським судом станула шайка злодіїв, що окрадала літників у Бруховичах під Львовом. До шайки належало кільканацять осіб, переважно сторожі віль або їх родини. Крадені річи продавали на спільний рахунок пасерам. Обвинувачених засуджено на кари вязниці від пів до одного року.

— **Розграбили зерно на засів.** В селі Вязівниці пов. Ярослав прийшло до бурхливих подій при розділі збіжа під засів, призначеного їм з причини граду. Не могучи дочекатися повороту війта зі староства, селяни кинулися на транспорт зі збіжем і почали його розбирати. Самоволю припинила поліція, даючи для пострaху кілька стрілів у повітря. В часі метушні вкрали з транспорту 300 кг. зерна.

— **Плямистий тиф у Снятинщині.** Пошесть плямистого тифу, що шириться на Покутті, дісталася теж до Снятинщини. В селі Хлібичині Пільнім захоріло на цю недугу 10 осіб, з яких три вмерло. Переведено дезінфекцію у всіх домах.

— **Експльоатація каоліну на Волині.** В костопільському повіті на Волині розпочали експльоатацію каолінової глини на берегах ріки Случ біля громад Бележаки і Берманка. Верства скоалізованого ґрунту переходить місцями 15 метрів грубости. Річна продукція має доходити до 10 тисяч тон вартости коло пів міліона золотих.

— **„Мертві душі“ в одному полку.** Перед військовим судом у Люблині відбулася розправа проти 30-літнього сержанта Генрика Заблудовського, рахункового підстаршини 7 п. п. леґіонів з Холму, за величезні грошеві зловживання. Він уладився дуже спритно, ведучи в евіденції полку фікційних підстаршин, за яких брав гроші. Впродовж десятьох років перевів крізь касові книги кільканацять таких „мертвих душ“ і взяв за них поверх 100 тисяч зол. Не вдоволяючись самими пенсіями фікційних підстаршин, він женив їх на папери, велів родитись дітям і признавав їм ріжні грошеві додатки, які ховав до своєї кишені. У своїх рахунках був такий точний, що потручував фікційним службовцям ріжні драчки в користь скарбу та полкової каси, а навіть місячні рати на народову позичку. Тревало все те десять літ, аж врешті зловживання виявилися. На розправі пробував ратуватися, спихаючи вину на рахункового поручника Тимкевича, що не контролював його якслід. Заблудовського засуджено на 6 літ вязниці, видалення з війська і 20 тисяч зол. гривни. Пор. Тимкевич дістав 5 місяців арешту.

— **Ґанґстери віддали сина міліонерові.** Син багатого американського будівельного промисловця Вайсенгавзера, якого тому кілька днів схопили ґанґстери, щоб вимусити на батькові окуп 40.000 долярів, найшовся. Гроші ґанґстери, мабуть, дістали, після чого поліція в Такомі дістала телефонічну вістку з Айсакеґу (стейт Вашинґтон), що дитина найшлася жива та здорова на вулиці. Особа, що повідомила поліцію, привела дитину до комісаріяту.

— **Полковник Льоренс не оставив майже ніякого майна.** Як отворили завішання полк. Льоренса, який згинув наслідком мотоциклевої катастрофи, переконалися, що все покійникове майно це 200 фунтів стерлінгів, хатина біля Мортона, мотоцикль, книжки, документи та хатна обстановка. Остало лише небагато невикінчених рукописів, які мають велику вартість, а оригінальний рукопис Льоренсової книжки

„Сім степенів мудрости“ є вже від кількох літ в Окофордській бібліотеці. Славний фільмовий режісер Ол. Корда одержав від покійного дозвіл офільмувати „Сім степенів мудрости“. Є вже фільмова книжка, писана під постійною контролею самого Льоренса. Та тимчасом Корда відложив фільмування на неозначений час.

—o—

СПОРТ.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 6:0 (4:0).

Україна: Микитин (Босий); Міськів, Олійник; Андрійчук, Якимів, Цимбала; Підлісецький, Краєвський, Мікльош, Воробець, Лисик. Змагання дуже цікаві, цілий час велися в доброму темпі. Лехія заслужила вправді на виграну, та не в цім відношенні. Напад України, який у полі працював дуже добре, мав страшного пеха під воротами, коли тимчасом нападові Лехії вдавалися всі акції. Слід згадати, що ціла дружина грала дуже амбітно і з посвятою, але цілком без щастя. В Україні дається відчувати брак рутинованих, добрих грачів, яких вона саме втратила. Сама амбіція і запал далеко не вистарчає, щоб перемогти противника вищої кляси. На згадку заслуговує в Україні Воробець і Олійник, в Лехії права сторона нападу з Шустерщіцом на чолі і воротар. Суддя п. Пшибильський. Видців около 500.

УКРАЇНА II — ЛЕХІЯ II 3:3 (1:1).

Змагання за мистецтво А-кляси. Ворота здобули для України II. Крушельницький, Микитин II і Лісікевич.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Висла 3:1 (1:1)
КРАКІВ. Краковія — Рух 0:0.
ВАРШАВА. Легія — Варшавянка 3:2 (0:1)
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Варта 4:1 (2:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — II. Сокіл 3:0 (2:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Гасмонея 3:0 (3:0).
ЯРОСЛАВ. Огніско — Ресовія 0:0.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 3. VI. год. 7·30 веч. „Студентка“.
Вівторок, 4. VI. год. 7·30 веч. „Студентка“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 3. VI. год. 7·30 веч. „Перша песа Фанні“.
Вівторок, 4. VI. год. 7·30 веч. премієра „Шведський сірник“.

Кіна.

АДРІЯ: „Распутін — злий дух Росії“.
АПОЛЬО: „Не хочу знати хто ти“.
АТЯНТИК: „Як у семому небі“.
ВАНДА: „Пожежа над Волгою“ і „Королева Богеми“.
ҐРАЖИНА: „Азбука кохання“.
КАСІНО: „Обожана“.
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за правду“, ревія „Каролина навіжена дівчина“.
КОПЕРНИК: „Катюша“ (Анна Стен).
МАРУСЕНЬКА: „Жид Зіс“ (Конрад Файт).
МІРАЖ: „Римські скандали“ (Еді Кантор).
МУЗА: „Вондер Бар“.
ПАКС: „Голгофта“.
ПАЛЯС! „Капітан Коркоран“ (Власта Бурівн).
ПАН: „Московські ночі“.
РАЙ: „Антко поліцмайстер“ (Димша).
СВІТ: „Вірди в оковах“, „Пепінка Райнтольцова“.
СОНЦЕ: „Пильнуй свого чоловіка“, ревія: „Ой, жіночки!“
СТИЛЕВЕ: „Імператриця“ (з Марлєною Дітріх) і ревія.
УТІХА: „Острів скарбів“ і ревія.
ХИМЕРА: „Дівча в хмар“ (Хозе Мохіка).

Закордонне радіо.

Понеділок, 3. червня 1935.

Відень (506,8) 11·30 Сільська музика, 17·05 Віольончеля, 20·00 Каринтські, тирольські, зальцбурські й ін. мельодії, 22·45 Легка музика. **Братислава** (298,8) 16·30 Словно-вок. авд. 21·55 Пісні й танки, **Прага** (479,2) 15·00 Концерт, 21·15 Давні англ. мандригали. **Париж** (1648) 12·15, 20·00 Концерт, **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Берлін** (356 7) 22·30 Пісні й арії (Турдітакі сопр.), **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 18·00 Давні нім. нар. пісні (лютня спів) **Кельн** (455,9) 14·15 Цитристи, **Ляйпціг** (382,2) 20·10 Квінтет на арфу та смичк. квартет ц-моль Гофмана. **Мінхен** (405,4) 15·20 Пісні (Рір, баритон), **Будапешт** (555,5) 17·30 Ресітал на контрабасі, 19·15 Циг. муз., **Міляно** (221,2) 11·30 Легка муз., 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 17·05 Вок.-інстр. концерт.

Вівторок, 4. червня 1935

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт. 17.55 Форт. ресітал. 19.35 „Юда Макавей“ ор. Гендля (сп., муз.), 22.10 Розр. музика, **Братислава** (298,8) 16.10 Юг. нар. пісні. 20.50 Форт. ресітал. 21.30 Іт. арії та пісні, **Кошиці** (259,1) 21.50 Скр. ресітал. **Прага** (470,2) 18.35 Діт. хор. 19.25 Військ. орх., 21.50 Два форт., **Париж** (1648) 20.45 Легка музика. **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 16.00 Вес. вокальна авд., 19.00 Брамсові твори. 21.00 „Лавочка в парку“ вес. кабарет. 23.00 Нар. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Муз. всячина, 17.30 Нім. кантата, **Кельн** (455,9) 14.15 Солісти. 16.000 Давня музика, 19.00 Нім. нар. танки, 21.30 Вечір нім. нар. пісні, **Мінхен** (405,4) 16.10 Пісні кохання, 17.00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12.05, 23.15 Циг. музика, 17.30 Дівочий хор. 18.40 Сальон. музика. 22.20 Спів, **Міляно** (221,2) 11.30, 13.10 Легка музика. 20.55 Концерт у честь Чімароси, **Рим** (420,8) 17.15 Квінтет, 19.15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 3. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 8·05 Авд. для новобранців. 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні вістки, 12·05 Ріжні мельодії з гр. пл., 12·45 Болгарська жінка, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Концерт солістів (Ольга Ільницька сп.), 13·55 Експорт. 15·35 Біржа, 15·45 Концерт орх., 16·30 Лекція нім мови, 16·45 Спів (Кав. Віктор сопр), 17·00 Для мол. дітей: Кухар над кухарі, 17·15 Резерва, 18·00 Фільм. огляд, 18·10 Пісні, 18·25 Сусп. хвилинка, 18·30 На токовищі тетерваків, 18·40 Сільва рерум, мист. життя, 18·45 Леонід Собінов з гр. пл. 19·15 Ігнорант серед геніїв, 19·25, 19·29 Спорт. вістки, 20·00 Концерт малої орхестри, 20·45 Веч. денник, 20·5 Гутірка: Ми потрібні, 21·00 Симф. концерт, 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Концерт малої орхестри.

Вівторок, 4. червня 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.50 Практ. вказівки 8.00 Авд. для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Тетеорольогічні вістки, 12.05 Мала орх., 12.60 Хвилинка для жінок. 12.55 Полудн. денник, 13.05 З польської нини — із гр. пл., 13.50 З ринку праці. 13.55 Експорт, 14.00 Р. Штравс „Із життя героя“ симф. поема з гр. пл., 15,35 Біржа, 15.45 Концерт, 16.30 Листи від дітей, 16.45 Сп. ресітал, 17.00 Скринька ПКО, 17.15 Орхестра, 17.50 Шахи колись і сьогодні, 18.00 Офенбах: Казки Гофмана з гр. пл., 18,15 Театр. фрагм., 18.30 Реклям. концерт, 18.45 Музика з гр. пл., 19.15 Акт. гутірка, 19.25, 19.29 Спорт. вістки, 19.35 Бетовен: Соната ас-дур оп. 26 із жал. маршем, 19.50 Діти вулиці, 20.00 Музика з гр. пл., 20.12 Концерт із наг. 125 уродин Шумана, 21.00 Веч. денник, 21.10 Зїзд Морськ. Ліги в Гдині, 21.20 Імпер. концерт, 21.45 Мала орх., 22,30 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 22.45 Музика з гр. пл.

ОГОЛОШЕННЯ.

Новітня робітня обуви Івана Івасівки при вул. Личаківській 18, виконує найновіші зразки мужеської, люксусової обуви, Спеціяльність ортопедична обува. 1580 16—30

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“

Біланс на день 31. грудня 1934 року.

ЧИННИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Каса	36.195	75	1.143	23
II.	Кредитові інституції	35.644	26	39.120	57
III.	Вартісні папери з біжучими купонами	64.870	37	20.913	55
IV.	Недвижимости	352.792	38		
V.	Агенти	342.514	43	13.966	23
VI.	Товариства обезпечень	477.147	11	6.485	82
VII.	Инші довжники	33.781	50		
VIII.	Инші актива	30.000	—		
IX.	Кавційні льокати	377.095	06		
X.	Білянсовий недобір	104.213	22		
		1,854.254	08	81.629	40

ДОВЖНИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Власні фонди Товариства	960.073	09	33.965	93
II.	Капітал основний			30.000	—
III.	Фонд обезпеченевий	261.018	94	7.249	95
IV.	Технічні резерви	25.352	20	3.350	—
V.	Фонди на амортизацію вартости недв.	27.356	72		
VI.	Агенти	30.373	30	5.821	13
VII.	Товариства обезпечень	34.674	18	70	25
VIII.	Невплачені податки й оплати	7.471	89	444	57
IX.	Инші пасива (ріжні фонди)	107.878	12		
X.	Кавції	377.095	06		
XI.	Фонд пенсійний	22.960	58		
XII.	Білянсова надвижка			727	57
		1,854.254	08	81.629	40

Рахунок зисків і страт за 1934. рік.

Зиски.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	23.998	69	4 110	18
II.	Зиск на курсі чужих валют	1.964	63	989	14
III.	Инші зиски, необняті подрібними рах.				
	1) ріжниця курсу на варт. паперах з фонду на ріжницю курсу	3.406	—	1,121	65
	2) ріжниця курсу: а) з презерви премії	198	86	32	05
	б) з резерви на невипл. шкоди		36		
	3) відзискані претенсії з давніше відписаних			343	15
	4) з резерви на сумнівні належн.			1.030	69
	5) зиск на проданих недвижимостях	123.295	72		
IV.	Білянсовий недобір	104 213	22		
		257.077	48	7.676	86

Страти.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Білянсовий недобір у звітовому році на рахункові обезпечень	139.673	66	6.867	24
II.	Страта на курсі чужих валют	199	22	32	05
III.	Инші відписи й страти необняті подрібними рахунками:				
	1) відписано з вартости недвижим.	3.528	—		
	2) відписано на резерву на сумнівні належности	92.717	53		
	3) ріжниця курсу на варт. паперах	3.406	—		
	4) відписано неотягаемі претенсії	17.553	07		
IV.	Білянсова надвижка			727	57
		257.077	48	7.626	86

Львів, дня 30. травня 1935. р.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Децикевич, Інж. Юліян Мудрак, Ярослав Колтунюк.

КОНТРОЛЬНИЙ ВИДІЛ:
Остап Луцький, Михайло Стефанівський, Д-р Кость Левицький,
Бухгальтер: І. Мороз.

Покриття білянсового недобору відділу обезп. від огню (§ 57. стат.) зол. 104.213·22 з капіталу запасного відділу обезпечень від огню.

Розділ білянсової надвижки відділу обезпечень від крадіжи з вломом зол. 727·57 До капіталу запасного відд. обезпеч. від крадіжи з вломом ціла надвижка по думці § 55. т. б. статута.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.